

Preek viering 6 augustus 2023

Jezus nodigt de drie apostelen uit op de berg waar hij hen zijn heerlijkheid laat zien. Iedere ontmoeting met de Heer is voor ons een moment van bemoediging in de moeilijkheden van ons leven. Ik denk dat de speech van paus Franciscus op de Wereld Jongeren Dag ook voor ons vandaag van toepassing is!

Speech paus Franciscus

Dierbare jongeren, goedenavond!

Welkom en dank jullie wel dat jullie hier zijn. Ik ben blij om zovelen van jullie te zien, en ook om het geweldige kabaal te horen dat jullie maken! Nu deel ik in jullie aanstekelijke vreugde. Het is goed om samen in Lissabon te zijn. Jullie zijn hier op mijn uitnodiging, en die van de patriarch van Lissabon, die ik bedank voor zijn welkomstwoord. Jullie zijn ook uitgenodigd door jullie bisschoppen, priesters, catecheten en jongerenwerkers. Laten we ze daarvoor bedanken en een hartelijk applaus geven. Maar boven alles is het Jezus die jullie hier bij elkaar geroepen heeft: laten we Hem bedanken!

1.

Dierbare vrienden, jullie zijn hier niet toevallig. De Heer heeft jullie geroepen, niet alleen in deze dagen, maar vanaf het begin van al jullie dagen. Hij heeft je zelfs bij naam geroepen. #Bij naam geroepen:# probeer je deze drie woorden voor te stellen, in koeienletters geschreven. En bedenk dan dat ze in jouzelf geschreven zijn, in jullie harten, als het ware de krantenkop van je leven, de betekenis van wie je bent: je bent #bij naam geroepen#. Ieder van ons is #bij naam geroepen#. In het begin van het verhaal van ons leven, voor welke schaduwen en wonden we ook mogen hebben, zijn we geroepen. Geroepen omdat we geliefd zijn. In Gods ogen zijn we prachtige kinderen, en hij roept ons elke dag om ons te omarmen en bemoedigen, om van ons een uniek en origineel meesterwerk te maken, waarvan we de schoonheid net beginnen te vatten.

Laten we op deze WJD elkaar helpen om deze diepe werkelijkheid te beseffen: mogen deze dagen #bruisende echo's zijn van Gods oproep tot liefde,# want we zijn kostbaar in zijn ogen, ook al zijn onze ogen soms verduisterd door negativiteit en duizelig van alle afleidingen. Laten dit dagen zijn waarin jullie namen, in vriendschap uitgesproken door broeders en zusters van vele talen en naties, weerklinken als uniek nieuws in de geschiedenis, want Gods hart klopt bijzonder voor jou. Laten dit de dagen zijn dat we volop beseffen in ons hart dat we geliefd zijn zoals we zijn. Dat is het beginpunt van de WJD, en bovenal het beginpunt van ons leven.

#Geroepen bij naam:# dat is niet zomaar een uitspraak; het is het Woord van God zelf (vgl. Jes. 43, 1; 2 Tim. 1, 9). Dierbare vrienden, wanneer God je bij naam roept betekent het dat je voor Hem geen nummer bent maar een gezicht. Ik wil jullie eraan herinneren dat veel mensen jullie naam kennen, maar ze roepen je niet bij naam. Je naam is wel bekend, die staat op sociale netwerken en wordt verwerkt door algoritmes die hem koppelen aan je likes en voorkeuren, allemaal handig voor marktonderzoek, maar het komt niet in de buurt van hoe uniek je echt bent. Hoeveel wolven verschuilen zich achter een glimlach van valse goedheid. Ze zeggen dat ze je kennen ook al houden ze niet van je. Ze stellen dat ze in je geloven en beloven je dat je iemand zult worden, maar ze laten je in de steek wanneer je er niet meer toe doet. Dit zijn de illusies van de virtuele wereld en we moeten oppassen dat we ons niet laten misleiden, want veel dingen die ons aantrekken en geluk beloven laten later hun ware gezicht zien: ijdel, overbodig, en nep - en ze laten ons leeg achter. Maar Jezus is niet zo. Hij vertrouwt je, voor Hem doe je er echt toe.

2.

Wij, zijn kerk, zijn de #gemeenschap van de geroepen:# niet van de besten - nee, absoluut niet - maar van de opgeroepen, degenen die samen met anderen het geschenk van geroepen zijn ontvangen. Wij zijn de gemeenschap van de broers en zussen van Jezus, zonen en dochters van dezelfde Vader. In de brieven die jullie me stuurden - ze zijn prachtig, dank jullie wel- zeiden jullie:

"Het beangstigt me dat er mensen zijn die me niet accepteren en die denken dat er geen plaats is voor mij... ik vraag me af of er plaats is voor mij". En ook: "Ik heb het gevoel dat er in mijn parochie gern ruimte is om fouten te maken". Dierbare vrienden, ik wil dit duidelijk maken aan iedereen die allergisch is voor onoprechtheid en lege woorden: er is ruimte voor #iedereen# in de kerk en waar dat niet het geval is, laten we dan alsjeblieft ruimte maken, ook voor wie fouten maken, struikelen, en worstelen. Want de kerk is -en moet ook steeds meer worden- dat huis waar de echo van Gods roepstem aan ieder van ons bij naam weerklinkt. De Heer wijst niet met zijn vinger maar strekt zijn armen uit: dat liet Jezus ons zien op het kruis. Hij gooit de deur niet dicht maar vraagt ons om binnen te komen; hij houdt ons niet op afstand maar verwelkomt ons. Laten we in deze dagen #deze boodschap van liefde doorgeven# die ons hart bevrijdt en een vreugde geeft die nooit vergaat. Hoe kunnen we dit doen? Door anderen bij naam te roepen. Vraag de namen van de mensen die je ontmoet en spreek ze dan uit met liefde, en zeg onbevreesd: "God houdt van je, God roept je." Herinner elkaar er aan dat je echt van waarde bent. Wees niet bang om tegen elkaar te zeggen: "Broeder, zuster, het is goed dat je bestaat." Geloof je dit? Doen jullie mee?

Tot zover de preek in de Friezenkerk. De speech van de paus gaat als volgt verder.

3.

Vanavond hebben jullie me vragen gesteld, ve vragen. Het is goed om vragen te stellen, dat is vaak zelfs beter dan antwoorden geven, want wie vragen stelt blijft "rusteloos" en #rusteloosheid# is het beste medicijn tegen louter #routine#, die vlakke alledaagsheid die de ziel afstompt. Dus ik wil jullie uitnodigen om nog iets te doen in deze dagen: de vragen die je hebt, de belangrijke vragen over je dromen, gevoelens, grootste verlangens en de zin van het leven: hou ze niet voor jezelf maar breng ze bij Jezus. Roep Hem bij naam, zoals Hij dat met jou doet. Stel je vragen aan Hem, vertrouw Hem je geheimen toe, je geliefden, je

vreugde en zorgen, en ook de problemen van jullie landen en de wereld. Dan zul je ontdekken iets nieuws en verrassends ontdekken: wanneer je de Heer vraagt, je hart elke dag voor Hem opent, wanneer je echt bidt, dat God je dan onverwacht treft: je stelt vragen en Hij geeft niet zomaar antwoord, omdat Hij geen zoekmachine is maar een echte vriend. Maar Hij doet ook een beroep op jou: je vraagt Hem om wat je wilt en je begint andere vragen te horen - Gods vragen - in jezelf. Die raken de blootliggende zenuwen van onze ziel, ze zetten ons aan tot het goede, trekken ons binnen in een grotere liefde en maken ons hart groter. Zo gaat God in gesprek met ons en laat Hij ons groeien in wat er echt toe doet: leven geven.

Dit is wat er in het Evangelie gebeurde: de leerlingen waren nog niet zo lang bij Jezus, en wachtten op antwoorden. En wat deed de Heer? Hij verraste ze door ze op een missie te sturen. Hij stuurde ze zonder gedegen voorbereiding, zonder zekerheid, zonder "beurs, reiszak, of sandalen": Hij vertrouwde ze genoeg om ze als "schapen onder de wolven te sturen" (Lc. 10, 3.4). En nu stelt Jezus hetzelfde vertrouwen in jullie. Die leerlingen kwamen vol vreugde terug van het avontuur van hun missie. Net zo goed, dierbare vrienden, is er een geluk dat Jezus ons biedt, aan ieder van jullie: je krijgt het niet door dingen te verzamelen maar door je leven op het spel te zetten. De Heer zegt dus tegen ieder van jullie: "Ga, want er is een wereld die iets nodig heeft dat jij, en jij alleen, kan geven." Je zou kunnen tegenwerpen: "Maar wat kan ik aan anderen geven?" Eén ding maar: één prachtig stuk nieuws, hetzelfde nieuws dat Hij zijn leerlingen gaf: "God is dichtbij" (vgl. Lc. 10, 9). Dit is de kostbare parel van het leven. Iedereen moet weten dat God dichtbij is, en dat hij maar een bescheiden antwoord van ons nodig heeft om ons leven met ontzag te vervullen.

Je zou dan nog steeds kunnen zeggen: "Ik kan het niet, ik ben bang, ik heb geen vertrouwen". Nou, we zijn allemaal mensen, we hebben allemaal onze angsten; maar daar gaat het niet om. Wat er toe doet is, is hoe we met onze angsten omgaan. God roept ons juist in onze angst, geslotenheid en eenzaamheid. Hij roept niet de geschikte mensen, maar maakt de mensen die Hij roept geschikt. De Heer deed wonderlijke dingen met Abraham, die bejaard was en het gevoel had dat zijn einde nabij was; met Mozes, die bang was om te spreken omdat hij stotterde; met Petrus, die impulsief was en vaak fouten maakte; met Paulus, die schuldig was aan heel

erge dingen. Niemand van hen was perfect, en toch waren ze allemaal verenigd met de Heer. Zij waren met Hem "verbonden". Dat is het geheim: #verbonden zijn met de Heer.# In jullie brieven zeiden jullie: "Ik merk dat ik steeds meer moeite heb om me te richten op de dingen van de hemel". Natuurlijk, dat is niet makkelijk, maar we zijn hier om te leren hoe we onze aandacht richten, om te "netwerken" en te verbinden met Gods roepstem.

We hebben hier een grote hulp bij: Maria, onze moeder die ons, vooral deze dagen, bij de hand neemt en ons de weg wijst. Zij is de belangrijkste persoon in de geschiedenis, niet omdat ze meer kennis had of speciale vaardigheden, maar omdat ze nooit afstand nam van God. Haar hart was niet verstrooid of bezoedeld, maar open voor de Heer, altijd met Hem verbonden. Zij had de moed om op weg te gaan langs de wegen van Gods woord en zo bracht ze hoop en vreugde in de wereld. Zij leert ons hoe we door het leven gaan, maar daar zullen we het zaterdagavond over hebben. Laten we voor nu het beginpunt onthouden: we zijn allemaal geroepen door de Heer, geroepen omdat we geliefd zijn. Dus laten we twee dingen doen: ten eerste, laten we elkaar bij de naam noemen en elkaar er aan herinneren hoe mooi het is om geliefd en gewaardeerd te zijn! Ten tweede, laten we vragen stellen aan Jezus, die verwacht dat we vaak met Hem spreken in deze dagen. Laten we verbonden blijven met Hem en zijn liefde, want zo zal onze vreugde alleen maar toenemen. Ik wens jullie hele mooie Wereldjongerendagen!